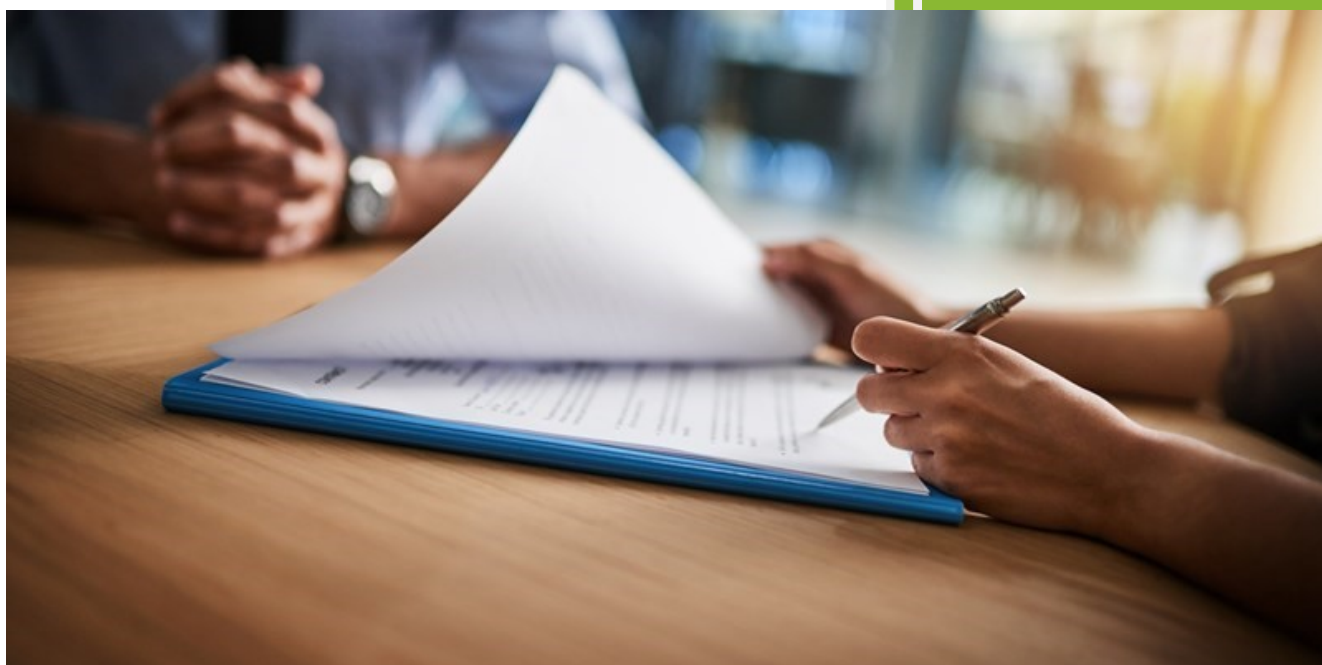

2022

Årsberetning

Ankenævnet for ATP m.m.

Indhold

Indhold

1. Generelt om ankenævnet.....	3
2. Sager	5
2.1 Indkomne sager	5
2.2 Afgjorte sager	5
2.3 Sagsbehandlingstid	6
2.4 Udviklingen i sagsantal og sagsbehandlingstid.....	6
3. Aktuelle spørgsmål	7
3.1 Barselsudligningsordningen vedrørende ansatte.....	7
3.2 Barselsudligningsordningen vedrørende selvstændige.....	8
3.3 Klager over FerieKontos afgørelser efter ferielovens § 27, stk. 1	10
3.4 Fortolkning af ferielovens § 35 om arbejdsgivers pligt til at betale bidrag til finansieringen af FerieKonto	11
3.5 AUB's tilbagesøgning af ydelser udbetalt med urette (condictio indebiti)	11
3.6 Omgørelse af AUB's afgørelse, hvorefter en arbejdsgiver ikke havde krav på midlertidigt løntilskud til to EUV1 elever i henhold til tekstanmærkning nr. 244 ad § 20.31.11 i finansloven for 2020.....	12
3.7 Adgangen til at få støtte til befordring i egen bil efter PIU-bekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 498 af 19. maj 2017 om udbetaling af økonomisk støtte til praktikophold i udlandet m.v.)	13
3.8 Beregning af arbejdsgivers merbidrag til Læreplads-AUB i henhold til AUB-lovens § 21 a, stk. 7.....	14
3.9 Nyskilt, hvis tidligere ægtefælle – og fortsatte samlever – var afgang ved døden som 73-årig, havde ikke krav på engangsbeløb efter ATP-loven.....	15
4. Ankenævnets medlemmer	16
5. Kontakt til ankenævnet	16

1. Generelt om ankenævnet

Ankenævnet er nedsat i henhold til ATP-lovens § 28 med henblik på at behandle klager over afgørelser, som er truffet af ATP om medlemskab af, bidrag til og udbetaling fra ATP Livslang Pension. Ankenævnet er derudover i årenes løb blevet indsat som klageinstans i relation til en række andre ordninger. Ankenævnets supplerende ansvarsområder udgøres p.t. af følgende:

- Ankenævnet er efter § 27 i AUB-loven (lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag) bemyndiget til at behandle klager over AUB's eller ATP's afgørelser efter denne lov.
- Ankenævnet er efter § 26 i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler bemyndiget til at behandle klager over afgørelser, som Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler træffer i henhold til loven.
- Ankenævnet er efter § 6, stk. 3 og 4, i lov om barselsudligning på det private arbejdsmarked (barselsudligningsloven) bemyndiget til at behandle klager over Arbejdsmarkedets Tillægspensions og barselsudligningsordningens (barsel.dk) afgørelser efter denne lov.
- Efter § 35, stk. 6, og § 39 i ferieloven kan Ankenævnet behandle klager over ATP's afgørelser om opkrævning af arbejdsgivernes bidrag til FerieKontos administration og klager over FerieKontos afgørelser efter ferielovens § 36, stk. 2, vedrørende administrationen af ordningen.
- Efter § 45 i lov om arbejdsskadesikring kan Ankenævnet behandle klager over afgørelser truffet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) efter lovens §§ 55-58 c (vedrørende opkrævning af bidrag og videregivelse af oplysninger om arbejdsgiveren) eller af ATP.
- Efter § 13 i lov om Arbejdsmarkedets Fond for Udstationerede (AFU) kan Ankenævnet behandle klager over alle afgørelser efter denne lov.
- Efter § 13, stk. 21, i VEU-loven (lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse) kan Ankenævnet behandle klager over ATP's afgørelser om finansieringsbidragspligt og finansieringsbidrag, herunder beregning og opkrævning, og efter § 19 i samme lov kan Ankenævnet behandle klager over AUB's afgørelser om VEU-godtgørelse og tilskud til befordringsudgifter samt klager over en uddannelsesinstitutions afgørelser om tilskud til kost og logi.
- Efter § 13 i bekendtgørelse om beregning af finansieringsbidrag (bekendtgørelse nr. 1790 af 27. december 2018) og § 10 i bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag (bekendtgørelse nr. 1360 af 2. december 2019) kan Ankenævnet behandle klager over afgørelser truffet af ATP om finansieringspligt og beregning af finansieringsbidrag samt om opkrævning og indbetaling mv. af bidrag, der indgår i fællesopkrævningen (udover arbejdsgiverbidrag vedrørende AUB og VEU også arbejdsgiverbidrag vedrørende arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, jobafklaring, barsel.dk og Lønmodtagernes Garantifond). Det er ATP, som administrerer arbejdsgiverbidragene og sender opkrævning via Samlet Betaling (SB) til virksomhederne.

Klagefristen er i alle tilfælde 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt klageren.

Klager over følgende afgørelser skal indgives direkte til Ankenævnet:

- Afgørelser omfattet af ATP-lovens § 28
- Afgørelser omfattet af arbejdssikringslovens § 45
- Afgørelser omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Fond for Udstationerede § 13
- Afgørelser omfattet af VEU-lovens § 13, stk. 21
- Afgørelser omfattet af bekendtgørelse nr. 1790 af 27. december 2018 § 13
- Afgørelser omfattet af bekendtgørelse nr. 1360 af 2. december 2019 § 10, stk. 1, nr. 1-3

Ankenævnet indhenter en udtalelse fra myndigheden, og klager bliver hørt over denne udtalelse.

Klager over følgende afgørelser skal indgives til den myndighed, som har truffet afgørelsen:

- Afgørelser omfattet af ferielovens § 35, stk. 6, og § 39
- Afgørelser omfattet af AUB-lovens § 27
- Afgørelser omfattet af lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler § 26
- Afgørelser omfattet af lov om barselsudligning på det private arbejdsmarked (barselsudligningsloven)
- Afgørelser omfattet af VEU-lovens § 19
- Afgørelser omfattet af bekendtgørelse nr. 1360 af 2. december 2019 § 10, stk. 1, nr. 4 og 6-7

Myndigheden vurderer, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvis medhold (remonstration). Gives der ikke klageren fuldt medhold, videresender myndigheden klagen til Ankenævnet med en genvurdering, som samtidig sendes i høring hos klageren.

Ankenævnet er et nævn, der organisatorisk hører under Beskæftigelsesministeriet. Det er Beskæftigelsesministeriet, der yder sekretariatsbistand til nævnet. Der er tale om et uafhængigt og selvstændigt nævn, som ikke er underlagt instruks af ministeriet eller andre. Ankenævnet udpeger selv sin formand og fastsætter selv sin forretningsorden.

Sagerne behandles i almindelighed skriftligt. I afgørelsen af den enkelte sag deltager samtlige fem ankenævnsmedlemmer. Afgørelsen træffes ved stemmeflerhed og udformes skriftligt, herunder med angivelse af eventuelle dissenser.

Ankenævnet har bemyndiget nævnets formand til at træffe afgørelse på nævnets vegne i en række sager, hvor nævnet har vurderet, at sagen er ukompliceret. Ankenævnets formand kan således afvise klager, som er indgivet for sent, eller som angår sager, der allerede er afgjort ved Ankenævnet, eller i øvrigt ikke kan afgøres ved Ankenævnet. Ankenævnets formand kan også træffe afgørelse i sager, hvor der i henhold til lovgivningen skal træffes afgørelse inden for en kort frist, herunder sager om aktindsigt og sager om klagers rettigheder i henhold til databeskyttelsesreglerne. Ankenævnets formand kan endvidere beslutte, at en sag, hvori Ankenævnet har truffet afgørelse, skal genoptages, hvis særlige grunde taler herfor, herunder navnlig i tilfælde, hvor der er fremkommet nye oplysninger, som må antages at kunne medføre et andet udfald, og hvor det er undskyldeligt, at oplysningerne først er fremkommet senere.

2. Sager

2.1 Indkomne sager

I 2022 modtog ankenævnet 248 sager. Sagerne's fordeling fremgår af tabel 1. Ankenævnet modtog 107 sager i 2021.

Tabel 1

Indkomne sager 2022

Sagstype	Antal
AES (Arbejdsmarkedets Erhvervssikring)	-
AFU (Arbejdsmarkedets Fond for Udstationerede)	3
ATP (Arbejdsmarkedets Tillægspension)	6
AUB (Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag)	9
Barsel.dk – bidrag til barselsudligningsordningen	130
Barsel.dk – kompensation	1
Ferie	98
SFS (Skattenedslag for seniorer)	1
I alt	248

Kilde: Ankenævnet for ATP m.m.

Det store antal indkomne klager over afgørelser truffet af barsel.dk (barselsudligningsordningen) skyldes ikrafttrædelsen den 1. januar 2021 af lov nr. 2198 af 29. december 2020 om ændring af barselsudligningsloven (Optagelse af selvstændigt erhvervsdrivende i barselsudligningsordningen og justering af klageadgang).

Barsel.dk opkrævede de første bidrag efter ordningen i oktober 2021 på baggrund af de selvstændigt erhvervsdrivendes årsopgørelse for regnskabsåret 2020. Af de i 2022 indkomne 130 sager om opkrævning til barselsudligningsordningen vedrører de 123 klager over opkrævninger i efteråret 2021. De resterende 7 sager vedrører opkrævning i efteråret 2022.

Den nye lov om ferie (lov nr. 60 af 30. januar 2018) trådte i kraft den 1. september 2020 med visse overgangsordninger. Den første hele ferieafholdelsesperiode efter de nye regler var perioden 1. september 2020 til 31. december 2021. Det store antal indkomne klager om udbetaling af ikke afholdte feriedage modtaget i 2022 vedrører denne ferieafholdelsesperiode.

Ved udgangen af 2022 havde Ankenævnet 158 uafsluttede sager.

Ankenævnet har modtaget 41 sager i 1. kvartal 2023. I samme periode har Ankenævnet afsluttet 44 sager, heraf 33 med nævnsafgørelse og 5 med formandsafgørelse.

2.2. Afgjorte sager

I 2022 har Ankenævnet afsluttet 125 sager, hvoraf 33 sager var indkommet i 2021. Fordelingen af afsluttede sager fremgår af tabel 2.

Tal i parentes angiver antal afgørelser, hvor Ankenævnet ændrer myndighedens afgørelse. I 2022 stadfæstede Ankenævnet afgørelsen fra 1. instans i 97 sager inklusiv de 7 sager, der blev afgjort med formandsafgørelser. Ankenævnet ophævede og hjemviste 2 sager og ændrede 1 sag i samme periode.

Tabel 2

Afgjorte og afsluttede sager i 2022

	Nævnsafgørelse	Formandsafgørelse	Afgjort i alt	Afsluttet uden afgørelse	Afgjort eller afsluttet i alt
Sagstype					
AFU	-	-	-	1	1
ATP	1	1	2	3	5
AUB	7 (1)	-	7 (1)	1	8 (1)
Barsel.dk – bidrag	82 (1)	6	88 (1)	13	101 (1)
Barsel.dk - kompensation	-	-	-	-	-
Ferie	-	-	-	8	8
Samlet Betaling	2 (1)	-	2 (1)	-	2 (1)
SFS	-	-	-	-	-
I alt	92 (3)	7	99 (3)	26	125 (3)

Anm.: Tal i parentes er antal afgørelser, hvor nævnet ændrer myndighedens afgørelse

Kilde: Ankenævnet for ATP m.m.

Nævnsafgørelserne har hovedsagelig omhandlet sager om bidrag opkrævet i efteråret 2021 til den nye barselsudligningsordning for selvstændige. Herudover har der været sager om AUB, ATP og Samlet Betaling. Der henvises vedrørende sagernes nærmere indhold til gennemgangen i afsnit 3.

Nævnet har truffet afgørelse i 92 sager, og der er truffet formandsafgørelser i 7 sager. Dette er en markant stigning ift. i 2021, hvor nævnet traf afgørelse i 59 sager, og der blev truffet 2 formandsafgørelser.

Herudover er 26 sager afsluttet uden afgørelse. Årsagerne hertil er typisk, at der ikke er truffet afgørelse i 1. instans, at klagen trækkes, eller at 1. instans omgør sin afgørelse og giver klager medhold.

2.3. Sagsbehandlingstid

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for samtlige de 125 sager, som er afsluttet i 2022, er opgjort til 159 dage eller godt 5 måneder fra modtagelse af klagen til afsendelse af afgørelsen eller sagens afslutning på anden måde.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de 92 sager, der blev afsluttet med nævnsbehandling og de 7 sager, der blev afgjort som formandsafgørelse, er opgjort til 173 dage eller knap 6 måneder.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de 26 sager, der blev afsluttet uden nævnsbehandling, er opgjort til 106 dage.

Sagsbehandlingstiden har været påvirket af den ekstraordinære tilgang af sager efter den nye barselsudligningsordning for selvstændige og den nye ferielov. Sagsbehandlingstiden har endvidere været påvirket af stor arbejdsbelastning blandt sekretariatets 4 juridiske sagsbehandlere i deres hovedbeskæftigelse. Kombinationen af den ekstraordinært store tilgang af sager og stort arbejdspress i øvrigt har forlænget den gennemsnitlige sagsbehandlingstid.

2.4. Udviklingen i sagsantal og sagsbehandlingstid

Antal indkomne sager er steget voldsomt de seneste år:

2018: 25

2019: 51
2020: 64
2021: 107
2022: 248

Indtil 2022 har ankenævnet fulgt med, idet det årlige antal afsluttede sager har været:

2018: 34
2019: 49
2020: 57
2021: 99
2022: 125

Mens den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2021 var 99 dage for samtlige afsluttede sager og var 115 dage for de 59 sager, der blev afsluttet med nævnsbehandling, er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2022 for de 125 afsluttede sager øget til 159 dage, og for de 99 sager, der blev afsluttet med nævnsbehandling, er den blevet øget til 173 dage. Den store mængde af uafsluttede sager på i alt 158 sager ved indgangen til 2023 betyder, at det bliver værre i 2023.

Nævnet sendte på den baggrund den 15. november 2022 et statusnotat om ankenævnet til Beskæftigelsesministeriet med anmodning om et møde. Der har herefter været afholdt et møde den 29. marts 2023.

3. Aktuelle spørgsmål

I det følgende redegøres nærmere for nævnets virksomhed i 2022, der – som det fremgår af afsnit 2.2 – især har drejet sig om behandlingen af de mange klager over afgørelser truffet af barsel.dk. Sagerne er i deres helhed gengivet på Ankenævnets hjemmeside www.atp-anke.dk.

3.1. Barselsudligningsordningen vedrørende ansatte

En enkelt af de klager over barsel.dk, som nævnet har behandlet i 2022, angik barselsudligningsordningen for ansatte. Det drejer sig om sag 2021-190. I denne sag havde en virksomhed den 1. april 2017 tilmeldt sig en arbejdsgiverorganisations decentrale barselsudligningsordning, hvilket betød, at virksomheden herefter ikke var forpligtet til at betale bidrag til barsel.dk og ikke var berettiget til at modtage refusion fra barsel.dk for ansatte lønmodtagere på barsel. Arbejdsgiverorganisationen fik ved en fejl ikke indberettet virksomhedens medlemskab af organisationen til barsel.dk, og virksomheden modtog derfor fortsat opkrævninger på bidrag til barsel.dk, som virksomheden betalte, ligesom virksomheden modtog refusion vedrørende navngivne, ansatte lønmodtagere såvel fra arbejdsgiverorganisationens decentrale ordning som fra barsel.dk.

Efter at virksomheden den 2. august 2021 havde rettet henvendelse til barsel.dk herom, traf barsel.dk den 23. september 2021 afgørelse om, dels at virksomheden skulle tilbagebetale refusion udbetalt 1. april 2017 eller senere, dels at virksomheden var berettiget til at få tilbagebetalt bidrag indbetalt 2. august 2018 eller senere.

Virksomheden klagede over denne afgørelse, idet den påberåbte sig, at også forældelsesfristen for virksomhedens ret til tilbagebetaling af bidrag måtte være suspenderet, da virksomheden havde været uvidende om, at der ikke var givet korrekt meddelelse til barsel.dk. Ankenævnet stadfæstede barsel.dk's afgørelse og anførte i sin begrundelse bl.a. følgende:

”Barsel.dk har udbetalt refusion på grund af manglende indberetning som foreskrevet om klagers

medlemskab af GLS-A og har derfor foretaget udbetaling i god tro om det faktiske grundlag for udbetaling af refusion. Barsel.dk. fik først ved henvendelse fra klager den 2. august 2021 fornødent kendskab til de rette faktiske forhold, og der er i så henseende intet at bebrejde barsel.dk. Forældelsesfristen for barsel.dk's tilbagesøgningskrav har derfor været suspenderet og er først begyndt at løbe fra den 2. august 2021.

Klager har anført, at selskabet ikke kendte til, at der var fejl i GLS-A's IT-system, og at der som følge heraf ikke var sket korrekt indberetning til barsel.dk. Afgørende efter forældelseslovens § 3, stk. 2, er imidlertid, om klager burde have opdaget den vildfarelse, som klager befandt sig i. Ankenævnet er enig i, at i og med at klager efter 1. april 2017 betalte bidrag til to barselsudligningsordninger og modtog refusion vedrørende samme navngivne ansatte fra såvel GLS-A's ordning som fra barsel.dk, burde klager have opdaget, at der var noget galt, hvorved det ville være blevet afdækket, hvad der var galt. Ankenævnet tiltræder derfor, at forældelsesfristen for klagers tilbagesøgningskrav ikke har været suspenderet. Tilbagesøgning kan derfor kun ske tilbage til den 2. august 2018."

3.2. Barselsudligningsordningen vedrørende selvstændige

I Ankenævnets årsberetning for 2021 er i afsnit 3.1 redegjort for den udvidelse af barselsudligningsordningen til også at omfatte selvstændigt erhvervsdrivende, som blev gennemført ved lov nr. 2198 af 29. december 2020 med virkning fra den 1. januar 2021. Som redegjort for resulterede ordningen i et stort antal klagesager i 2021 vedrørende selvstændiges bidragspligt. 28 af disse klagesager var endnu ikke afsluttet ultimo 2021. I 2022 er indkommet yderligere 123 klager over bidragspligt til ordningen i 2021 og 7 klager over bidragspligt til ordningen i 2022. Af disse i alt 158 sager er 101 blevet afsluttet i 2022, heraf 82 ved nævnsafgørelse. I 81 af afgørelserne har nævnet ikke kunnet give klageren medhold i den indgivne klage. I en sag blev barsel.dk's afgørelse ophævet og sagen hjemsendt til fornyet behandling, se omtalen af sag 2022-87 nedenfor.

I langt størstedelen af de afgjorte sager er klagen fortsat begrundet i, at klageren ikke selv har mulighed for at drage fordel af ordningen eller af andre grunde ikke ønsker at bidrage til denne. Af andre indsigelsesgrunde kan nævnes, at klageren er højt oppe i årene (f.eks. sag 2022-53), at klageren ikke har ansatte (f.eks. 2022-37), at den selvstændige virksomhed er klagers bibeskæftigelse (f.eks. 2021-161), og at klageren er uden midler på opkrævningstidspunktet (f.eks. 2021-171). Heller ikke sådanne forhold kan imidlertid begrunde fritagelse for bidragspligt, og der er efter loven ingen mulighed for at dispensere fra opkrævningen.

Det er i flere af sagerne blevet påberåbt, at diverse former for indtjening ikke skal medregnes i beregningsgrundlaget efter barselsudligningslovens § 4 a, stk. 1, nr. 1, men uden at klagerne har fået medhold heri. Nævnet har således i sag 2022-21 fastslået, at det er uden betydning for, om der er bidragspligt, at indtægter hidrører fra Corona-hjælpepakker. Nævnet har endvidere i flere sager fastslået, at det er uden betydning, at et opnået overskud hidrører fra passiv investering i fast ejendom (sagerne 2022-49, 2022-3, 2022-50 og 2021-149). Det er endvidere uden betydning, hvad klageren måtte have haft af renteudgifter, eller om et overskud er opsparet i klagerens virksomhed og dermed er underlagt beskatning efter virksomhedsskatteloven (sag 2022-7).

I sag 2022-6 mente klageren, som drev advokatvirksomhed, at han var blevet opkrævet dobbeltbidrag, da hans indtægter som selvstændig baserede sig på hans andel i et advokatpartnerselskab, hvori der blev betalt bidrag til barsel.dk. Nævnet var ikke enig i, at han blev afkrævet dobbeltbetaling, da det bidrag til barsel.dk, advokatpartnerselskabet under sit CVR-nummer betalte til barsel.dk, var et bidrag vedrørende den hidtidige barselsordning vedrørende ansatte. Det bidrag, som klagesagen drejede sig om, var et bidrag til den nye ordning omfattende selvstændigt erhvervsdrivende personligt, som giver selvstændige mulighed for udbetaling, hvis de skal på barsel. Om der skal betales bidrag til denne ordning beror på, hvad den pågældende har tjent i alt som selvstændigt erhvervsdrivende.

Som omtalt i årsberetningen for 2021 fandt nævnet i sag 2021-150 (afgørelse af 15. november 2021), at der ikke er hjemmel til at opkræve selvstændigt erhvervsdrivende bidrag til barselsudligningsordningen, når virksomheden er ophørt inden det lovfastsatte opkrævningstidspunkt. Klageren fik derfor medhold i sin klage, idet nævnet lagde til grund, at klageren i overensstemmelse med en foretagen afregistrering i CVR-registret foretaget i juni 2021 var ophørt med at drive erhvervsvirksomhed på opkrævningstidspunktet den 1. oktober 2021.

I 2022 har nævnet behandlet flere sager, hvori klagerne har oplyst, at de på opkrævningstidspunktet ikke længere drev selvstændig virksomhed, selv om de fortsat var registreret som selvstændige i CVR-registret. Dette var således tilfældet i sagerne 2022-20 og 2022-125. Sag 2022-20 angik en tandlæge, som havde lukket sin klinik pr. 1. juli 2020, og som alene havde opretholdt virksomhedens CVR-nummer som følge af et udestående med Erhvervsstyrelsen, og som i øvrigt samtidig gjorde gældende, at salget af virksomheden var den eneste grund til, at der var overskud i selskabet. Nævnet lagde til grund, at den praktiske del af virksomheden – udøvelse af tandlægevirksomhed – blev afsluttet i 2020, men da virksomheden ikke økonomisk var bragt til ophør ved opkrævningen til barsel.dk i 2021, var klager omfattet af bidragspligten efter barselsudligningslovens § 4 a. I sag 2022-125 havde klager solgt sin virksomhed pr. 1. juli 2021 og modtog efterløn fra 1. august, men virksomhedens CVR-nummer var fortsat aktivt på opkrævningstidspunktet den 1. oktober 2021, da klageren afventede uafsluttede hjælpepakker. Resultatet blev det samme som i sag 2022-20.

I sag 2022-33 havde klageren likvideret en virksomhed og afmeldt sit CVR-nummer, men drev efter at være gået på pension fortsat selvstændig virksomhed med udlejningsejendomme. Klageren var dermed omfattet af bidragspligten efter barselsudligningslovens § 4 a, da den manglende registrering i CVR-registret ikke ændrede ved, at lejeindtægten ved klagers udlejningsvirksomhed skattemæssigt anses som erhvervsmæssig. Klagen var indgivet telefonisk, da der ikke kunne logges ind på barsel.dk's system uden angivelse af et CVR-nummer. *Nævnet finder anledning til at påpege det uhensigtsmæssige i, at ikke alle, som anses for selvstændigt erhvervsdrivende og derfor omfattet af ordningen, kan anvende den anviste digitale klagevej.*

I sag 2022-153 havde barsel.dk i september 2021 sendt klageren en opkrævning for indbetaling til barsel.dk for 2021 og herefter den 5. april 2022 – af egen drift – sendt klageren et brev, hvoraf det fremgik, at klageren alligevel ikke var bidragspligtig, "da du er ophørt med at drive selvstændig virksomhed før den 1. oktober 2021 (ifølge CVR-registret)". Klageren fik efterfølgende fremsendt en ny opkrævning med henvisning til, at barsel.dk's vurdering af, at klager var ophørt med at være selvstændig, havde vist sig at være forkert. Klageren klagede over denne afgørelse med henvisning til, at sagen var endeligt afgjort med barsel.dk's afgørelse af 5. april 2022, som klageren ikke mente kunne omgøres til skade for ham. Ankenævnet – som ikke gav klageren medhold i klagen – udtalte bl.a. følgende:

"Det var en fejl – og i strid med loven – at Barsel.dk den 5. april 2022 traf afgørelse om, at klager ikke skulle betale bidrag for 2021.

Når Barsel.dk træffer en sådan ulovlig afgørelse, skal der i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper som altovervejende hovedregel ske annulation, også selv om dette er til skade for borgeren, jf. herved Niels Fenger: Forvaltningsret (1. udg. 2018) s. 941 ff.

Afgørelsen af 5. april 2022 om annulation af den foretagne opkrævning var begrundet med, at klager var "ophørt med at drive selvstændig virksomhed før den 1. oktober 2021 (ifølge CVR-registret)". Det fremgik således af brevet, at annulationen var baseret på en forkert oplysning, da klager fortsat drev selvstændig virksomhed den 1. oktober 2021. Der foreligger derfor ikke berettigede forventninger, som kan begrunde en opretholdelse af den ulovlige afgørelse, og der foreligger i sagen heller ikke i øvrigt

sådanne særlige omstændigheder, som kan føre til et andet resultat.”

I sag 2022-87 var klageren fraflyttet Danmark og bosat i Tyskland, hvor han havde en indkomst, der oversteg hans indtjening fra selvstændig erhvervsvirksomhed i Danmark. Barsel.dk lagde til grund at klagerens indkomst i Tyskland ikke var lønindkomst, men hidrørte fra selvstændig virksomhed, og at klageren opfyldte betingelserne for at skulle betale bidrag til barselsudligningsordningen for selvstændige. Afgørelsen blev påklaget til ankenævnet, som ophævede afgørelsen og hjemviste sagen til barsel.dk med bl.a. følgende begrundelse:

”Klager har bopæl i udlandet og er alene begrænset skattepligtig til Danmark.

Ankenævnet tiltræder, at klagers indtægt i 2020 i Tyskland ikke er personlig lønindkomst, men indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Der kan imidlertid ikke som anført af Barsel.dk i genvurderingen blive tale om at lade denne indkomst indgå i opgørelsen af overskud ved selvstændig virksomhed efter barselsudligningsordningens § 4 a, stk. 1, nr. 1, eftersom indkomsten ikke er skattepligtig til Danmark.

Begrænset skattepligt til Danmark indebærer, at der alene er beskatning i Danmark af indkomst hidrørende fra Danmark, f.eks. som i dette tilfælde fra udleje af fast ejendom. Klagers bopæl i udlandet indebærer, at klager efter de lovmæssigt opstillede betingelser er udelukket fra deltagelse i barselsudligningsordningen som modtager af compensation, jf. barselsudligningslovens § 3 a, jf. barselslovens § 3. Barsel.dk har ikke i den påklagede afgørelse taget stilling til, hvilken betydning – om nogen – det har for bidragspligten efter barselsudligningslovens § 4 a, at klager har bopæl i udlandet og derfor alene er begrænset skattepligtig i Danmark af overskud af selvstændig erhvervsvirksomhed og legalt afskåret fra ret til compensation efter barselsudligningslovens § 3 a, jf. barselslovens § 3. Ankenævnet ophæver derfor den påklagede afgørelse og hjemviser sagen til Barsel.dk med henblik på en stillingtagen dertil.”

3.3. Klager over FerieKontos afgørelser efter ferielovens § 27, stk. 1

§ 27, stk. 1, i den nye ferielov (lov nr. 60 af 30. januar 2018 med senere ændring, ikrafttrådt 1. september 2020) er en videreførelse af den tidligere ferielovs § 34 b, stk. 3, som betingede udbetaling af ikke hævet feriegodtgørelse efter ferieårets udløb af en særlig godkendelse, såfremt lønmodtageren i ferieåret havde oppebåret en række nærmere angivne offentlige ydelser. Formålet hermed var at afskære lønmodtageren fra at kunne spekulere i at undlade at holde ferie i ferieåret og samtidig modtage arbejdsløshedsdagpenge mv. for herefter at få udbetalt sin uhævede feriebetaling, jf. lovforslag nr. L 53 af 5. november 2003.

Med den nye ferielov er kompetencen til at godkende udbetaling af overskydende ferie uanset oppebørsel af de i bestemmelsen nævnte offentlige ydelser overgået til FerieKonto, hvis afgørelser herefter kan påklages til Ankenævnet, jf. ferielovens § 39, jf. § 36, stk. 2, nr. 2, jf. § 27, stk. 1.

Den første hele ferieafholdelsesperiode efter de nye regler var perioden 1. september 2020 til 31. december 2021. Ankenævnet har herefter i løbet af 2022 modtaget 98 klager over FerieKontos afgørelser efter ferielovens § 27, stk. 1, og modtager fortsat løbende klager herover. Som følge af et ekstraordinært stort pres på Ankenævnets sekretariat har Ankenævnet beklageligvis først fået de første klagesager af denne karakter forelagt i begyndelsen af 2023. I det følgende omtales de første sager, som nævnet har fået forelagt og afgjort.

Med de nye regler om samtidighedsferie vil den situation kunne opstå, at lønmodtagerens modtagelse af arbejdsløshedsdagpenge eller andre af de offentlige ydelser, som er nævnt i § 27, stk. 1, har ligget forud for lønmodtagerens optjening af feriepenge med den konsekvens, at lønmodtageren ikke har kunnet spekulere i

at undlade at afholde betalt ferie for i stedet at modtage forsørgelse af det offentlige. Dette var situationen i sag 2022-188, som blev afgjort ved nævnsafgørelse af 27. februar 2023. Resultatet blev en stadfæstelse af FerieKontos afslag på udbetaling af ikke hævede feriepenge. Ankenævnet lagde herved vægt på den klare ordlyd af § 27, stk. 1, hvorefter der ikke er tvivl om, hvilket regnestykke, der skal foretages: alle dage med offentlig forsørgelse i ferieafholdelsesperioden indgår, uanset hvornår de er placeret i forhold til optjeningen af de dage, som ikke er afholdt. Der er ikke af beskæftigelsesministeren i medfør af bemyndigelsesreglen i § 27, stk. 3, fastsat regler, som gør det muligt at nå til et andet resultat.

I sag 2022-106, afgjort ved nævnsafgørelse af 7. marts 2023, fik klageren ikke medhold i, at hans ansættelse efter flere års ledighed i et tidsbegrænset job med stor travlhed måtte gælde som en feriehindring, som kunne begrunde udbetaling af ikke afholdte feriedage. Ankenævnet henviste herved til, at bekendtgørelse nr. 1072 af 29. oktober 2019 om feriehindringer, udstedt med hjemmel i ferielovens § 14, stk. 2, udtømmende bestemmer, hvilke hindringer, der kan betragtes som feriehindringer i ferielovens forstand. Stort arbejdspress eller travlhed på arbejdspladsen er ikke medtaget i bekendtgørelsen. I sag 2022-225, afgjort samme dag, fastslog nævnet med samme begrundelse, at heller ikke behov for oplæring eller løn under ferie var feriehindringer i ferielovens forstand.

I sag 2022-221, ligeledes afgjort 7. marts 2023, skyldtes klagerens manglende afholdelse af sin restferie angiveligt, at hun var blevet fejlagtigt rådgivet af A-kassen. Dette forhold kunne imidlertid ikke begrunde, at FerieKonto efter ferieloven havde haft hjemmel til at imødekomme hendes ansøgning om at få udbetalt optjent feriegodtgørelse, som ikke var hævet. Ankenævnet stadfæstede derfor FerieKontos afgørelse herom.

3.4. Fortolkning af ferielovens § 35 om arbejdsgiveres pligt til at betale bidrag til finansieringen af FerieKonto

I sag 2022-1 havde SamletBetalning fortolket ferielovens § 35, stk. 1, om arbejdsgivernes pligt til at betale bidrag til FerieKonto på den måde, at der skal betales bidrag for alle indberetninger til FerieKonto, uanset om indberetningerne alene indeholder feriedage, men intet feriegodtgørelsesbeløb. Klageren i sagen var en større virksomhed, som var blevet pålagt at betale administrationsbidrag for et antal lønmodtagere også for indberetninger i perioder, hvor de pågældende ikke havde arbejdet i virksomheden, men hvor der ved en fejl alligevel var foretaget indberetninger til FerieKonto. SamletBetalning havde hertil anført, at det ikke var muligt at se, om en indberetning skyldtes en fejl, eller om der blot var tale om en indberetning om optjente feriedage uden feriepengebeløb.

Ankenævnet lagde på baggrund af lovens ordlyd og forarbejder og den udstedte bekendtgørelse (nr. 452 af 20. april 2020 om arbejdsgiveres betaling for administrationen af FerieKonto) til grund, at det er indbetaling af feriegodtgørelse, som er afgørende for en arbejdsgivers pligt til at bidrage til driften af FerieKonto, og at bidragsfastsættelsen efter bekendtgørelsen er knyttet til antallet af lønmodtagere, som FerieKonto har modtaget indberetning om feriegodtgørelse for. Ankenævnet var derfor enig med klageren i, at der ikke er hjemmel til at afkræve en arbejdsgiver bidrag vedrørende en medarbejder uden indberetning vedrørende feriegodtgørelse for den pågældende. Den påklagede afgørelse blev derfor ophævet og sagen hjemvist til fornyet behandling med henblik på stillingtagen til, hvor stort et beløb klager på denne baggrund uhjemlet var blevet opkrævet.

3.5. AUB's tilbagesøgning af ydelser udbetalt med urette (condictio indebiti)

Om betingelserne for tilbagesøgning af ydelser udbetalt med urette henvises til afsnit 3.2 i Ankenævnets årsberetning for 2021.

Ankenævnet har i 2022 behandlet fire klagesager vedrørende denne problemstilling og har i alle fire sager tiltrådt AUB's afgørelse om tilbagebetaling.

I sag 2021-191 var klageren blevet opsagt den 23. marts 2021 med sidste arbejdsdag den 1. juni 2021. Den 12. maj 2021 skrev arbejdsgiveren til klageren, at det var aftalt med 3F, at den sidste arbejdsdag var flyttet fra den 1. juni 2021 til den 4. juni 2021 "pga. selvvalgt uddannelse i opsigelsesperioden". Klageren havde den 26. april 2021 tilmeldt sig kursusdeltagelse fra den 2. til den 4. juni og oppebar efter sin kursusdeltagelse VEU-godtgørelse herfor. AUB traf efterfølgende afgørelse om, at klageren ikke havde ret til at modtage VEU-godtgørelse for kursusdeltagelsen fra den 2. til den 4. juni, da den skete ansættelsesforlængelse måtte anses for konstrueret beskæftigelse og løntab i det øjemed at opnå VEU-godtgørelse. Ankenævnet tiltrådte AUB's afgørelse herom. I Ankenævnets begrundelse anføres bl.a., at klageren – uanset at han var bistået af 3F – måtte have indset, at AUB ikke, da man udbetalte VEU-godtgørelse for kurset, havde fået korrekte og fyldestgørende oplysninger.

Sagerne 2021-106 og 2021-107 omhandlede to pøde-assistenter, som havde deltaget i kurser efter eget ønske, og som havde haft mulighed for at få omlagt deres arbejdstid (12 timers vagter), således at de på trods af deres kursusdeltagelse havde kunnet opfylde den ansættelsesdecimal, som fremgik af deres ansættelseskontrakter. Da de dermed ikke havde lidt noget løntab, og da de måtte have forstået, at tildelingen af støtte havde været betinget af, at de havde lidt løntab, tiltrådte Ankenævnet i begge sager AUB's afgørelse om, at der skulle ske tilbagebetaling af oppebåret støtte.

I sag 2022-81 havde klageren fået udbetalt en VEU-godtgørelse to gange. Klageren mente ikke, at det var hans problem, at AUB havde problemer med deres IT-system. Ankenævnet var enig med AUB i, at klager ud fra de oplysninger, som han havde modtaget, måtte forstå, at han havde modtaget dobbeltbetaling, og nævnet tiltrådte derfor AUB's afgørelse om tilbagebetaling.

3.6. Omgørelse af AUB's afgørelse, hvorefter en arbejdsgiver ikke havde krav på midlertidigt løntilskud til to EUV1 elever i henhold til tekstanmærkning nr. 244 ad § 20.31.11 i finansloven for 2020

Regeringen og arbejdsmarkedets parter indgik som følge af Corona-situationen i maj 2020 en såkaldt trepartsaftale "om ekstraordinær hjælp til elever og lærlinge samt virksomheder (håndtering af ubalance i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag)". Foranlediget heraf anmodede Børne- og Undervisningsministeriet ved aktstykke 290 den 17. september 2020 Folketingets Finansudvalg om tilslutning til en løntilskudsordning, som blev vedtaget samme dag i form af tekstanmærkning nr. 244 ad 20.31.11 til tillægsbevillingsloven for 2020.

Ankenævnets sag 2022-107 angik, hvorledes den med tekstanmærkningen vedtagne løntilskudsordning skal fortolkes i forhold til EUV1 elever, dvs. voksne elever med forudgående erhvervserfaring, hvor beskæftigelsen mellem skoleperioder ikke består i praktik, men i ordinært arbejde.

AUB havde i sagen i første omgang udbetalt løntilskud af egen drift, men krævede efterfølgende tilskuddene tilbagebetalt. AUB fastholdt ved sin genvurdering sit tilbagebetalingskrav, idet AUB henviste til, at der i aktstykke 290 var anført følgende: "Løntilskuddet ydes alene i elevernes praktikperiode, da arbejdsgiverne under skoleperioder modtager almindelig lønrefusion fra AUB". Da EUV1 elever ikke har praktikperioder, var det AUB's opfattelse, at sådanne elever ikke kunne udløse løntilskud efter ordningen.

AUB's forståelse blev støttet af en udtalelse fra Børne- og Undervisningsministeriet til AUB, hvori bl.a. er anført følgende:

"Spørgsmålet om euV1-elever blev ikke eksplicit behandlet under udarbejdelsen af aktstykket. Den konkrete udformning af aktstykket og tekstanmærkningens bestemmelser er således foretaget

forholdsvist generelt og ikke med henblik på euv1-elevernes særlige vilkår ift. praktikuddannelse.

Selv om uddannelsesaftaler om euv1-elever efter en streng ordlydsfortolkning er omfattet af tekstanmærkningens stk. 2, nr. 1, følger det direkte af aktstykkets b-stykke, at løntilskuddet alene ydes i elevernes praktikperioder. Eftersom euv1-elever ikke er i praktikuddannelse, er der i givet fald ikke noget at yde løntilskud for. Det er på den baggrund ministeriets vurdering, at der er tilstrækkeligt med holdepunkter til at lægge til grund, at euv1-elever (i hvert fald fremadrettet, jf. nedenfor) ikke skal udløse løntilskud.”

I Ankenævnets begrundelse gennemgås baggrunden for og formålet med den indgåede trepartsaftale samt ordlyden af aktstykke 290 og af den vedtagne tekstanmærkning. Ankenævnet fandt, at der efter ordlyden af tekstanmærkningen ikke var gjort undtagelse for så vidt angår erhvervsuddannelse for voksne eller opstillet en betingelse om, at løntilskud kun ydes i perioder, som efter erhvervsuddannelseslovgivningen har karakter af praktikuddannelse. Ankenævnet konkluderede herefter følgende:

”Synspunktet om, at løntilskud efter ordningen kun ydes i elevernes praktikperioder, støttes da heller ikke på aktstykkets materielle bestemmelser, som er det, som med tiltrædelsen i Folketingets Finansudvalg bliver til en del af forslaget til tillægsbevillingslov for 2020, men på det, som i aktstykket er anført som baggrund og begrundelse, hvorefter ”Løntilskuddet ydes alene i elevernes praktikperioder, da arbejdsgiverne under skoleperioder modtager almindelig lønrefusion fra AUB”.

Dette udsagn må imidlertid sprogligt naturligt forstås som et udsagn, der angår det helt typiske for erhvervsuddannelserne, hvorefter de er vekseluddannelser, dvs. at eleverne veksler mellem skole og praktik. Der ligger ikke i dette udsagn sprogligt nogen stillingtagen til den særegne marginalgruppe af voksne elever, hvis erhvervsuddannelsesforløb er uden praktikuddannelse. I de materielle bestemmelser er udsagnet i stk. 5 udmøntet i, at der ikke ydes løntilskud for skoleperioder. Det er ikke samtidig udmøntet i en begrænsning i forhold til ”alle uddannelsesaftaler” i de materielle bestemmelser i stk. 2, nr. 1, i form af et krav om indhold af praktik eller en afskæring af erhvervsuddannelser uden praktik.

Hertil kommer, at selv om det måtte have været tilsigtet ved trepartsaftalen og i aktstykket, at der ikke skulle ydes midlertidigt løntilskud vedrørende såkaldte euv1-elever, følger det af helt fundamentale retssikkerhedshensyn, at det er lovens tekst, altså de materielle bestemmelser i tillægsbevilling til finansloven for 2020 nr. 244 ad § 20.31.11, som er gældende i forhold til virksomhederne i et tilfælde som det foreliggende, hvor en forståelse som hævdet af AUB vil indebære en begrænsning af de rettigheder, der er tillagt virksomhederne i lovteksten.

Det følger af det anførte, at euv1-elever, der ikke har praktik i deres uddannelsesforløb, er omfattet af den midlertidige ordning om løntilskud.”

Ankenævnet omgjorde derfor AUB's afslag og sendte sagen tilbage til AUB til endelig opgørelse af midlertidigt løntilskud for de to elever.

3.7. Adgangen til at få støtte til befordring i egen bil efter PIU-bekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 498 af 19. maj 2017 om udbetaling af økonomisk støtte til praktikophold i udlandet m.v.)

I Ankenævnets sag 2022-93 havde klageren bl.a. ansøgt om støtte til transportudgifter under praktikopholdet.

AUB havde afslået klagerens ansøgning herom med følgende begrundelse

"AD Transportudgifter i løbet af praktikopholdet

Af din ansøgning fremgår det, at du søger om refusion af dine udgifter for transport i løbet af dit praktikophold i udlandet. Du har opgjort udgifterne til 1.546,28 kr.

AUB bemærker, at refusion af disse omkostninger ikke kan siges at være omfattet af PIU-bekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 1-10, § 3 eller § 4. Transportudgifter i løbet af praktikopholdet, kan ikke siges at være omfattet af rejsehjælp til påbegyndelse af praktikplads.

AUB bemærker yderligere, at du enten kan få refunderet dine rejseudgifter eller få refusion for antal kilometer du har kørt i egen bil, såfremt du har kørt i egen bil. Det er ikke muligt at benytte begge muligheder.

AUB har således ikke mulighed for at refundere dine udgifter for transport i løbet af praktikopholdet."

Ankenævnet udtalte om muligheden for at få refunderet udgifter til bilkørsel følgende:

"Udgiften til bilkørsel

AUB har lagt til grund, at ansøgningen angår kørsel i egen bil til arbejdspladsen under udlandsopholdet, og klager har ikke haft bemærkninger hertil. Ankenævnet tiltræder, at der ikke til befordring til arbejdspladsen under praktikophold i udlandet kan ydes støtte efter bestemmelsen om rejsehjælp til overtagelse af praktikplads, men bemærker i øvrigt, at det ikke kan anses for udelukket efter PIU-bekendtgørelsens § 8, stk. 2, at en del af en sådan rejse foregår i egen bil, en anden del med offentlige transportmidler. Der er ikke i PIU-bekendtgørelsen en bestemmelse om støtte til befordring under praktikophold i udlandet, således som der f.eks. er en bestemmelse om støtte til befordring under skoleophold. Udgangspunktet er derfor, at sådan støtte kun kan opnås, hvis udgiften kan henføres under bekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 7, om "andre særlige udgifter, der er begrundet i udlandsopholdet", hvortil støtte kan ydes "i specielle tilfælde efter en konkret vurdering", jf. § 14. Der foreligger ikke oplysninger, som giver grundlag for støtte på dette grundlag. Ankenævnet stadfæster med denne begrundelse afslaget på støtte til bilkørsel som ansøgt."

3.8. Beregning af arbejdsgivers merbidrag til Læreplads-AUB i henhold til AUB-lovens § 21 a, stk. 7

Sag 2021-109 angik en klage fra en arbejdsgiver, som gjorde brug af timelønnede medarbejdere udstationeret fra klagers søsterselskab i Polen. Klager mente ikke, at midlertidigt indstationerede medarbejdere skal medregnes som faglærte ved beregning af merbidrag til Læreplads-AUB, hvis de ikke har gennemført en dansk erhvervsfaglig uddannelse. Hvis klager ikke kunne få medhold i det, var det klagers opfattelse, at så skulle udstationerede lærlinge fra den polske virksomhed medregnes ved opgørelsen over lærlinge. Klageren mente endvidere, at hvis hans klage blev afvist, så ville AUB's praksis være i strid med EUF artikel 56.

AUB, som ikke kunne give klageren medhold i klagen, henviste til, at fastsættelse af uddannelsesniveau for medarbejdere med uoplyst uddannelsesbaggrund er reguleret i AUB-lovens § 21 a, stk. 7, og til, at der ikke gælder særlige regler for udenlandske medarbejdere. AUB vejledte endvidere klageren om, hvilken dokumentation klageren skulle fremskaffe for at få ændret de registrerede oplysninger, og orienterede klageren om, at Praktikplads-AUB-ordningen omfatter elever på erhvervsuddannelserne i Danmark. AUB afviste samtidig, at AUB's praksis skulle være i strid med EUF artikel 56.

Ankenævnet fandt, at den opgørelse, som AUB havde foretaget, var i overensstemmelse med forskrifterne i loven og korrekt foretaget ud fra de oplysninger, som forelå for AUB på afgørelsestidspunktet. Der forelå intet faktuel, som kunne understøtte klagers synspunkt om EU-retsstridig adfærd, og AUB havde vejledt klager behørigt om, hvorledes det var muligt at præcisere og ændre det faktuelle grundlag for beregningen ved fremskaffelse af fornøden dokumentation. Ankenævnet stadfæstede herefter den påklagede afgørelse med bemærkning om, at Ankenævnet ikke herved havde taget stilling til, om der som følge af dokumentation fremkommet efter AUB's afgørelse kunne være et krav på genbehandling, idet begæring herom skulle rettes til og behandles af AUB som første instans.

3.9. Nyskilt, hvis tidligere ægtefælle – og fortsatte samlever – var afgået ved døden som 73-årig, havde ikke krav på engangsbeløb efter ATP-loven

I sag 2022-85 havde det afdøde ATP-medlem indbetalt bidrag til ATP både før og efter den 1. januar 2002.

Efter regelsættet for ATP-bidrag vedrørende tiden før 1. januar 2002 (ATP-lovens § 11, stk. 1) har en efterlevende samlever ikke krav på engangsbeløb. Retten hertil forudsætter således indgåelse af ægteskab, men berøres ikke af, at separation mellem ægtefællerne har fundet sted.

Efter regelsættet for ATP-bidrag efter den 1. januar 2002 har også efterlevende samlever efter mindst 2 års forudgående samliv krav på engangsbeløb, men ydelsen nedsættes – for såvel efterlevende ægtefæller som efterlevende samlever – gradvist efter, at ATP-medlemmet har nået folkepensionsalderen, og bortfalder helt den 1. i måneden 5 år efter, at medlemmet har nået folkepensionsalderen, jf. ATP-lovens § 14 c.

Da klageren og afdøde var skilt – og ikke kun separeret – og da afdødes folkepensionsalder var 65 år, var klagerens ret til udbetaling af et engangsbeløb bortfaldet efter begge regelsæt. Det forhold, at klageren påberåbte sig, at hun ville være kommet i betragtning til et engangsbeløb, hvis hun og afdøde havde nøjedes med at lade sig separere, kunne ikke føre til et andet resultat. ATP's afgørelse herom blev således stadfæstet af Ankenævnet.

4. Ankenævnets medlemmer

Medlemmer	Indstillet af:	Suppleanter
Forhenværende Højesteretspræsident Børge Dahl	Højesterets præsident	Forhenværende Højesteretsdommer Jon Stokholm
Forhenværende retspræsident for Sø- og Handelsretten Henrik Rothe	Sø- og Handels- rettens præsident	Retspræsident Mads Bundgaard Larsen Sø- og Handelsretten Amaliegade 35 1256 København
Forhenværende højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen (formand)	Arbejdsretten	Højesteretsdommer Lars Hjortnæs Højesteret Prins Jørgens Gård 13 1218 København K
Vicedirektør Steen Müntzberg Dansk Arbejdsgiverforening Vester Voldgade 113 1790 København V	Arbejdsgiver- repræsentanterne i ATP's repræsentantskab	Chefkonsulent Povl-Christian Jensen Dansk Arbejdsgiverforening Vester Voldgade 113 1790 København V
FH-næstformand Ejner K. Holst Fagbevægelsens Hovedorganisation Islands Brygge 32 D Postboks 340 2300 København S	Lønmodtagerrepræsentanter i ATP's repræsentantskab	Næstformand Tina Christensen 3F Kampmannsgade 4 1790 København V

Sekretariatet (i 2022):

Anders Østergaard
Karen Thormann
Özlem Saföz
Alexander Budek Rosenberg
Jay Christian Magpantay

5. Kontakt til ankenævnet

Postadresse: Ankenævnet for ATP m.m. - Holmens Kanal 20 - 1061 København K
Mail: post@atp-anke.dk
Telefon: 72 20 50 00